

רשומות

הצעות חוק

2 במרס 1992

2119

כ"ז באדר א' התשנ"ב

עמוד

262

חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 23), התשנ"ב-1992

חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 23), התשנ"ב-1992 [544]

1. תיקון סעיף 237 במקום סעיף 237 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ז-1955¹ (להלן - **החוק העיקרי**), יבוא:

237. אין להחזיק חייל כמעצר יותר משבעה ימים לפי פקודת מעצר של קצין שיפוט שנתאשרה: היתה פקודת המעצר לתקופה של פחות משבעה ימים, רשאי קצין השיפוט להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלה על שבעה ימים."

2. בסעיף 237 לחוק העיקרי, במקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא:

"(א) על אף האמור בסעיף 237, מותר להחזיק חייל כמעצר לתקופה של עשרה ימים, אם שוטר צבאי, שהוא קצין שיפוט, נתן את פקודת המעצר והפקודה נתאשרה: קצין שיפוט כאמור, שנתן פקודת מעצר לתקופה של פחות מעשרה ימים, רשאי להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלה על עשרה ימים.

(ב) שוטר צבאי שהוא קצין שיפוט רשאי להאריך את תקופת המעצר, ובלבד שנתקיימו כל אלה:

(1) ההארכה לא תעלה על עשרה ימים בכל פעם;

(2) תקופת המעצר הכוללת לא תעלה על עשרים וחמישה ימים;

(3) פרקליט צבאי נתן מראש אישור בכתב לכל הארכה."

דברי הסבר

(ב) שוטר צבאי שהוא קצין שיפוט רשאי להאריך פעמיים את תקופת המעצר לתקופה של עשרה ימים בכל פעם, ובלבד שפרקליט צבאי נתן מראש אישור בכתב לכל הארכה.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על פקודת מעצר שנתן שוטר צבאי בתוקף סמכותו כקצין שיפוט ביחידתו על חייל הנתון לפיקודו, אלא אם העבירה שבגינה נעצר החייל נבדקת בידי קצין בודק כאמור בסעיף 252(א)(3)."

קצין שיפוט בכיר המשרת במשרה הצבאית יהיה מוסמך להורות על תקופת מעצר מרבית של 25 ימים, באופן שעל עשרת הימים הראשונים של המעצר יוכל קצין השיפוט להורות באופן עצמאי, ואילו לגבי 15 הימים הנוספים יידרש אישורו של פרקליט צבאי. כמו כן מוצע לקבוע כי משהשתמש קצין שיפוט בכיר בסמכות המעצר על פי החוק, והורה על מעצר לפרק זמן שאינו מגיע לפרק זמן המעצר המרבי שהוא מוסמך להורות עליו, יוכל לשוב ולהאריך את המעצר, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יחרגו מתקופת המעצר המרבית הנתונה לו במסגרת סמכותו.

סעיף 1 סעיף 237 לחוק העיקרי קובע לאמור:

"תוקף פקודת מעצר שנתאשרה

237. (א) אין להחזיק חייל כמעצר יותר משבעה ימים לפי פקודת מעצר של קצין שיפוט שנתאשרה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי קצין שיפוט להאריך את תוקף פקודת המעצר בשמונה ימים נוספים, ובלבד שפרקליט צבאי נתן מראש אישור בכתב לכך."

מוצע כי קצין שיפוט בכיר (שאינו קצין משרה צבאית) יהיה מוסמך להורות על מעצר לתקופה מרבית של 7 ימים (במקום 15 ימים על פי המצב הקיים).

סעיף 2 סעיף 237 לחוק העיקרי קובע לאמור:

"פקודת מעצר של שוטר צבאי

237. (א) על אף האמור בסעיף 237, מותר להחזיק חייל כמעצר לתקופה של חמישה עשר ימים, אם שוטר צבאי, שהוא קצין שיפוט, נתן את פקודת המעצר, והפקודה נתאשרה.

¹ ס"ח התשט"ז, עמ' 171; ס"ח התשנ"א, עמ' 178.